

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 101.980 van 18 december 2001

A. 114.075/VIII-2786

In zake: **DEBRULLE** Claude,
 rue du Mazy 24
 1460 Ittre,

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Justitie.

**DE VOORZITTER VAN DE VIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die Claude DEBRULLE op 13 december 2001 heeft ingesteld met het oog op de schorsing, volgens de procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid, van de tenuitvoerlegging van "het besluit van de Minister van Justitie van 29 november 2001 volgens hetwelk verzoeker het departement Justitie niet meer mag vertegenwoordigen in nationale of internationale instanties";

Gelet op de beschikking van 13 december 2001, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 14 december 2001 om 11 uur;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en van Mr. LEVERT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer BOUVIER, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering tot schorsing:

Verzoeker bekleedt de graad van directeur-generaal en staat sinds 1993 aan het hoofd van het directoraat-generaal Strafwetgeving en Rechten van de Mens van het Ministerie van Justitie.

De bevoegdheden van het voormelde directoraat-generaal worden de dag vóór de terechtzitting op de internet-site van dit departement in de volgende bewoordingen omschreven:

" Het Directoraat-generaal Strafwetgeving en Rechten van de Mens is de natuurlijke adviseur van de Minister voor alles wat het strafrecht en de rechten van de mens betreft. De functie van het DG betreft in de eerste plaats de normatieve activiteit en de internationale onderhandelingen, maar het behandelt daarnaast ook een aantal van individuele dossiers, hetzij in het kader van de toepassing van de wet, hetzij in het kader van geschillen.

Het DG staat daarnaast ook in voor de coördinatie, op Belgische niveau, van de sectoren "Justitie/Binnenlandse zaken" van de Europese Unie die te maken hebben met het vrij verkeer van personen en wat de materies betreffende de controle van de buitengrenzen, asiel, immigratie, de burgerlijke en strafrechtelijke gerechtelijke samenwerking, de politiesamenwerking en douanesamenwerking omvat.

(...)

Het Directoraat-generaal neemt deel aan het geheel van internationale onderhandelingen die betrekking hebben op het strafrecht en de rechten van de mens, in alle internationale fora die actief zijn in deze domeinen.

(...)

Het DG komt eveneens tussen in de behandeling van verschillende types van individuele dossiers waarvoor aan de Minister een speciale bevoegdheid is toegekend. Men kan vier types van dossiers onderscheiden:

(...)

de dossiers van internationale gerechtelijke samenwerking waarvoor de Minister van Justitie de centrale autoriteit is

(...)

de dossiers betreffende de verzoekschriften neergelegd door particulieren tegen de Belgische staat bij de controleorganen of de internationale jurisdicties op het vlak van de rechten van de mens, meer bepaald voor het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en het Comité voor de mensenrechten van de Verenigde Naties.

(...)

Tenslotte, voor wat betreft het internationaal strafrecht, neemt de dienst deel aan de internationale onderhandelingen (...).

De internationale politiesamenwerking bestrijkt de multilaterale fora (Interpol, Europol, Schengen) en de bilaterale relaties met de aangrenzende landen, de landen van Centraal- en Oost-Europa en de landen buiten Europa.

(...)

[Een] sectie houdt zich bezig met de internationale onderhandelingen op het vlak van de gerechtelijke samenwerking, zij het bilateraal als multilateraal (Benelux,

Schengen, Europese Unie, Raad van Europa, Verenigde Naties), de onderhandelingen betreffende uitlevering, de rechtshulp, aangiften met het oog op vervolging, de uitvoering van vonnissen.

(...)

De dienst [Europese coördinatie] coördineert de werkzaamheden in het kader van de derde pijler van de Europese Unie en de werkzaamheden in het kader van het Schengen-akkoord(...)

Behandeling van de klachten tegen de Belgische Staat voor het Europees Hof voor de Rechten van de Mens te Straatsburg, voor het Comité voor de Rechten van de Mens te Genève en voor het V.N. Comité tegen de foltering.

Deelname aan de werkzaamheden van internationale organisaties inzake mensenrechten (voornamelijk Raad van Europa, gedeeltelijk ook V.N., E.U.).

Verantwoordelijke autoriteit en contactpersoon voor het Comité ter voorkoming van folteringen en onmenselijke of ontorende bestraffing of behandeling (CPT) van de Raad van Europa.

(...)"

Op het kabinet van de Minister van Justitie is Philippe DE KOSTER, adjunct-kabinetschef, belast met de aangelegenheden die ressorteren onder het directoraat-generaal Strafwetgeving en Rechten van de Mens.

Op 25 januari 2001 convoceert de Minister van Justitie de secretaris-generaal om rekenschap af te leggen van de voortgang van de prioritaire dossiers. Daartoe ontvangt deze een lijst van de te behandelen thema's, de omschrijving van de opdracht van het bestuur, de stand van de zaken en de gestelde vragen. Wat betreft het door verzoeker geleide directoraat-generaal wordt in dit document het volgende vermeld:

- "- De heer DEBRULLE deelt mee dat hij onvoldoende personeel heeft om de extra taken op te vangen.
- Is er voldoende medewerking van DEBRULLE en zal de deadline worden gehaald?
- Volgens P. DEKOSTER is de medewerking van de adm. nihil. Per thema aan de adm. vragen wat tot nu toe reeds is gebeurd. Op vraag van de heer DEBRULLE werd Copernicus een jaar uitgesteld plus krijgt hij extra personeel, de logische vraag is dus wat reeds is gedaan".

Op 29 januari 2001 worden de secretaris-generaal en de vijf directeurs-generaal door hun minister geconvoceerd.

De secretaris-generaal preciseert "dat aangezien hij, alsook sommige van zijn directeurs-generaal, persoonlijk aangevallen zijn tijdens een onderhoud dat hij met de Minister heeft gehad, de aanwezige ambtenaren op deze persoonlijke aanvallen wensen te antwoorden in het bijzijn van de Minister".

In de notulen staat het volgende:

" Europees voorzitterschap

De Minister vreest dat het verwachte resultaat op strafrechtelijk gebied niet wordt bereikt, ondanks de indienstneming van tien extra arbeidscontractanten.

Volgens de heer DE KOSTER doet de omstandigheid dat de heer DEBRULLE zowel coördinator als directeur-generaal is een probleem rijzen, omdat het moeilijk is tegelijkertijd met twee tijdschema's te werken".

Na de omstandige antwoorden van verzoeker te hebben gehoord, besluit de Minister in de volgende bewoordingen:

" De Minister vraagt zich af of het strafrecht en de rechten van de mens naast het Europees voorzitterschap niet te veel zijn voor één persoon en of het niet verkieslijk is dat de heer DEBRULLE zich uitsluitend zou bezighouden met het Belgisch voorzitterschap van de Europese Unie. Hij verzoekt de heer DEBRULLE daarover na te denken en hem binnen veertien dagen een oplossing voor te stellen".

Naar aanleiding van dit onderhoud en het verzoek dat hem is gedaan, richt verzoeker op 9 februari 2001 een nota aan de Minister waarin hij betoogt dat de kwestie van de cumulatie van zijn ambten zich niet heeft voorgedaan tijdens het vorige Belgisch voorzitterschap, terwijl de taak waarmee hij belast was zwaarder was, en dat "naar ieders mening dit voorzitterschap in 1993 een succes was". Verzoeker betreurt in deze nota "het gebrek aan samenwerking in vertrouwen en loyaliteit tussen de adjunct-kabinetschef, de heer DE KOSTER, en mijn directoraat-generaal - ikzelf in het bijzonder - dat de grootste handicap vormt voor het welslagen van het Belgisch voorzitterschap in de 3e pijler", en staft zijn betoog met verschillende voorbeelden. Verzoeker concludeert in de volgende bewoordingen:

" De heer Minister zal derhalve begrijpen dat het mij niet meer mogelijk lijkt de bijzondere samenwerking als Belgisch coördinator in het comité waarin artikel 36 van het verdrag van Amsterdam voorziet, met de kabinetschef, de heer DE KOSTER, met de resultaatsverbintenissen die deze samenwerking meebrengt, voort te zetten. Ik verkies - met spijt - af te zien van deze opdracht en mij volledig bezig te houden met mijn eerste functie, te weten hoofd van het directoraat-generaal Strafwetgeving en Rechten van de Mens".

Hij wijst er evenwel op dat de situatie anders zou kunnen zijn indien een aantal waarborgen inzake samenwerking tussen het bestuur en het kabinet worden vastgelegd, waaronder "een precieze en evenwichtige inventaris van de respectieve taken van het kabinet en van het directoraat-generaal op basis van het beginsel dat het beleid toekomt aan het kabinet en de uitvoering berust bij de administratie".

Op 15 februari 2001 neemt de Minister van Justitie er akte van dat verzoeker "afziet van de uitoefening van zijn mandaat als coördinator van het comité van artikel 36 EU-Verdrag" en wijst hij een opvolger voor hem aan.

Op 26 maart 2001 wordt verzoeker, die sinds 1987 eveneens optreedt als uitvoerend lichaam van de regering bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, door de kabinetschef van de Minister van Justitie ervan in kennis gesteld dat de Minister "besloten heeft in elk dossier dat aan het Hof wordt voorgelegd (...) een bepaald ambtenaar aan te stellen om als uitvoerend lichaam van de regering op te treden".

Drie dagen later richt verzoeker aan de Minister een nota waarin hij van dit besluit akte neemt en het volgende preciseert:

" Ik ben er innerlijk van overtuigd dat het vanzelfsprekend niet gaat om enige afrekening in verband met mijn afzien van het ambt van Belgisch coördinator voor Europa op 14 februari jongstleden",

en besluit in de volgende bewoordingen:

" Het spijt me te moeten vaststellen dat u in het kader van de bevoegdheden van mijn directoraat-generaal en op advies, onder meer van uw adjunct-kabinetschef, de heer Philippe DE KOSTER :

- a) de tenuitvoerlegging van de samenwerkingsovereenkomst van 30 april 1999 tussen het departement Ontwikkelingssamenwerking en het Ministerie van Justitie heeft geblokkeerd, een overeenkomst die een meerwaarde inzake juridische samenwerking voor het Belgisch beleid van ontwikkelingssamenwerking moet opleveren;
- b) de dag vóór het Belgisch voorzitterschap de rol van de Belgische coördinator in de pijler "Justitie-Binnenlandse Zaken" van de Europese Unie tussen drie departementen heeft laten opsplitsen, een rol die sinds 1989 met succes werd vervuld door het departement Justitie;
- c) thans het departement Buitenlandse Zaken de rol van uitvoerend lichaam van de regering bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van Straatsburg laat vervullen, op basis van een koninklijk besluit van juni 1999 waarover bij de uitwerking nooit enig overleg tussen onze twee departementen heeft plaatsgehad".

Op 22 november 2001 richt verzoeker aan de Minister van Justitie een nota betreffende de "ontwerpen van kaderbeslissing van de Europese Unie betreffende het Europees aanhoudingsbevel en de strijd tegen het terrorisme". Hij betoogt onder meer het volgende:

" Deze twee teksten, die op 19 september jongstleden bekendgemaakt zijn en deels geïmproviseerd zijn direct na de rampzalige gebeurtenissen in New-York en Washington, zouden, naar de wil die de Europese staatshoofden en regeringsleiders opnieuw te kennen gegeven hebben, moeten worden goedgekeurd tijdens de Raad Justitie-Binnenlandse Zaken van 6 en 7 december 2001 ! Dit is geenszins redelijk, wegens de fundamentele en complexe vragen die deze ontwerpen van kaderbeslissing doen rijzen".

Op dit betoog volgen een groot aantal juridische bezwaren waartoe deze ontwerpen volgens verzoeker aanleiding geven.

Op 29 november 2001 richt de Minister zich in de volgende bewoordingen tot de secretaris-generaal:

" Ik heb kennis genomen van de nota van 22.11.2001 die de heer DEBRULLE, directeur-generaal, mij rechtstreeks heeft toegezonden. Het is weliswaar normaal dat de Minister door zijn diensten op technisch vlak en voor kwesties die behoren tot hun bevoegdheid wordt geadviseerd, maar het is daarentegen onaanvaardbaar dat een ambtenaar-generaal van mijn bestuur, op het politieke vlak, het optreden van de regering bekritiseert, zoals de heer DEBRULLE in zijn nota doet. De conclusies van de Europese Raad, die hem "geenszins redelijk" lijken, zijn onder het voorzitterschap van de Eerste Minister aangenomen. Wat betreft zijn beschuldiging, waarbij hij "fundamentele bezwaren" van politieke aard maakt die "belangrijke amendementen" noodzakelijk maken, is in de Raad van ministers van de Europese Unie onder mijn voorzitterschap een politiek akkoord bereikt.

Deze nota toont eens te meer aan dat hij de rollen verwart. De politieke beoordeling van de te treffen beslissingen ligt bij de regering, die de parlementaire meerderheid vertegenwoordigt, en is de uitdrukking van de democratische wil.

De hardnekkigheid van de heer DEBRULLE maakt alle samenwerking onmogelijk en ik onderzoek de maatregelen die moeten worden getroffen om uit deze constatering de nodige conclusies te trekken.

Voor de onmiddellijke toekomst ga ik er van uit dat de heer DEBRULLE, directeur-generaal, het departement Justitie niet meer mag vertegenwoordigen in nationale of internationale instanties".

Deze nota, die de beslissing bevat waarvan de schorsing van de tenuitvoerlegging wordt gevorderd, wordt op 5 december 2001 ter kennis van verzoeker gebracht. Ze wordt een eerste maal geconcretiseerd op 7 december, waarbij verzoeker vervangen wordt als deelnemer aan de vergaderingen van 12 tot 14 december van de multidisciplinaire groep internationaal optreden tegen het terrorisme van de Raad van Europa;

Overwegende dat de verwerende partij de uiterst dringende noodzakelijkheid om een uitspraak te doen over de vordering tot schorsing betwist, onder meer wegens het gebrek aan naarstigheid van verzoeker om zijn vordering in te stellen, doordat deze op 13 december om 14 uur bij de Raad van State is toegekomen en de vergadering van de multidisciplinaire groep internationaal optreden tegen het terrorisme zou eindigen op 14 december om 14 uur; dat ze betoogt dat de "summiere inventaris van de instanties die rechtstreeks betrokken zijn bij het besluit van de Minister van Justitie van 29.11.01 "in geen enkel opzicht aantoonst dat een vordering tot schorsing ingesteld volgens de normale procedure niet had kunnen worden behandeld binnen een termijn die niet toereikend genoeg was om het verzoeker mogelijk te maken deel te nemen aan de internationale vergaderingen waarvan de data reeds waren vastgesteld;

Overwegende dat tegen verzoeker niet kan worden ingebracht dat hij niet het bewijs heeft geleverd van de haast die vereist is om zijn vordering tot schorsing onder aanvoering van de uiterst dringende noodzakelijkheid in te stellen, doordat, zoals hij uitlegt, "hoewel hij eerst dacht dat het alleen ging om de uitdrukking van een opinie van de Minister vóór het instellen van een tuchtvordering, de zaken definitief uitgeklaard zijn sedert vrijdag jongstleden [7 december]"; dat het weliswaar juist is dat het nadeel dat voortvloeit uit het verbod om deel te nemen aan de vergadering van de multidisciplinaire groep internationaal optreden tegen het terrorisme voltrokken was op de datum van het instellen van de vordering en dat er op het einde van het jaar waarschijnlijk geen internationale, noch interdepartementale vergaderingen zullen plaatshebben, maar dat, gelet op de talrijke internationale bevoegdheden die toegewezen zijn aan het directoraat-generaal Strafwetgeving en Rechten van de Mens en op de overlegvergaderingen die door de uitoefening van deze bevoegdheden op nationaal niveau moeten worden gehouden, het afwezig blijven van verzoeker op de verschillende vergaderingen die normaal zouden moeten plaatshebben tijdens de voorzienbare duur van het onderzoek van een vordering tot schorsing volgens de gewone procedure niettemin vragen zou kunnen doen rijzen, en zelfs argwaan, wat de motieven van deze afwezigheid betreft; dat het feit dat deze vergaderingen nog niet gepland zijn er niet op wijst dat ze niet in de loop van de eerste maanden van het jaar 2002 zouden plaatshebben; dat de noodzaak om de vordering tot schorsing volgens de procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid te onderzoeken bewezen is;

Overwegende dat verzoeker, ten aanzien van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat kan worden berokkend door de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het betwiste besluit, het volgende in herinnering brengt:

" Sinds 1983 heeft hij niet afgelaten de hem opgedragen taken te vervullen, zonder dat hem enig verwijt kan worden gemaakt wat zijn manier van dienen betreft.

Verzoeker heeft aldus in dienst van de Belgische Staat enerzijds een heel bijzondere ervaring en deskundigheid kunnen verwerven, terwijl hij anderzijds door de jaren heen zowel op Belgisch als op internationaal niveau een netwerk van relaties met vertegenwoordigers van andere departementen en andere Staten heeft opgebouwd, dat gekenmerkt wordt door achting en wederzijds vertrouwen waardoor het te leveren werk aanzienlijk kan worden vergemakkelijkt";

dat hij voorts stelt dat hem "een groot deel van een fundamenteel werk waarvoor hij zich hard heeft ingezet (ontnomen wordt)" en dat hem "dit werk ontzegd wordt terwijl de manier waarop hij het heeft uitgevoerd geen aanleiding kan geven tot bezwaren"; dat hij erop wijst dat het bestreden besluit hem belet zijn ambt van directeur-generaal uit te oefenen en dat "een dergelijk plotseling besluit, zowel binnen als buiten het bestuur, alleen kan worden geïnterpreteerd als de straf voor een

bijzonder zware fout, gelet op de persoonlijkheid van verzoeker en op zijn grote persoonlijke inzet gedurende talrijke jaren in het kader van de opdrachten die hem toevertrouwd zijn"; dat hij eveneens het volgende aanvoert:

" Binnen het bestuur worden leden van het directoraat-generaal door de Minister aangewezen om de taken uit te voeren die aan de directeur-generaal waren toegewezen. Een zwaardere vernedering is niet denkbaar, waarbij komt dat verzoeker totaal niet bij machte is, al was het maar om te coördineren wat hij niet meer mag doen.

Wat betreft de relaties met de andere departementen en vooral met de vertegenwoordigers van andere Staten die verzoeker ten minste sedert 1983 regelmatig ontmoet, kan de afwezigheid van verzoeker alleen worden geschouwd als het gevolg van een bijzonder zware fout die hij zou hebben begaan.

Hierbij komt dat verzoeker, doordat hij een belangrijk deel van zijn ambt niet meer mag uitoefenen, onvermijdelijk een deel van de ervaring zal verliezen die hij gedurende talrijke jaren heeft verworven bij een werk waarop hij zich bijzonder heeft toegelegd; hij zal bovendien niet meer de goede relaties met zeer vele buitenlandse collega's kunnen onderhouden";

dat hij bij wijze van besluit onderstreept dat zijn reputatie geschaad wordt;

Overwegende dat de verwerende partij in hoofdzaak aanvoert dat het ernstige nadeel dat voortvloeit uit de mediatisatie van de tegen verzoeker getroffen maatregel niet aan haar kan worden toegeschreven, aangezien ze de RTBF die, op de dag van de terechtzitting, het publiek op de hoogte heeft gebracht van de door verzoeker ingestelde rechtsvordering, geenszins in kennis heeft gesteld; dat ze eveneens gewag maakt van een verklaring van de kabinetschef van de Minister van Justitie volgens welke de situatie van verzoeker zal worden herzien in januari 2002, waaruit zou moeten worden afgeleid dat het aangevoerde nadeel beperkt zou zijn in de tijd;

Overwegende dat de omstandigheid dat de eerste radiozender van de RTBF een bijdrage heeft geleverd over de onderhavige zaak in haar nieuwsuitzending van 8 uur op 14 december 2001 niet relevant is wat de beoordeling van het aangevoerde nadeel betreft; dat de bewoordingen van het betwiste besluit, in tegenstelling tot wat de verwerende partij laat verstaan, in geen enkel opzicht een verbetering van de situatie van verzoeker doen verwachten; dat immers de zin "Voor de onmiddellijke toekomst ga ik er van uit dat de heer DEBRULLE, directeur-generaal, het departement Justitie niet meer mag vertegenwoordigen in nationale of internationale instanties" die, uit zijn context gehaald, de stelling van de verwerende partij zou kunnen bevestigen, geenszins een verbetering van de administratieve toestand van verzoeker kan doen verwachten doordat hij voorafgegaan wordt door de woorden "De hardnekkigheid van de heer DEBRULLE maakt alle samenwerking

onmogelijk en ik onderzoek de maatregelen die moeten worden getroffen om uit deze constatering de nodige conclusies te trekken"; dat deze laatste zin redelijkerwijs doet vermoeden dat op het betwiste besluit een nog ernstiger maatregel zal volgen; dat in deze omstandigheden de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het betwiste besluit van die aard is dat ze voor verzoeker een ernstig moreel nadeel kan meebrengen dat door een vernietigingsarrest niet zou kunnen worden hersteld;

Overwegende dat verzoeker een enig middel ontleent aan schending van het koninklijk besluit van 2 oktober 1937 houdende het statuut van het Rijkspersoneel, inzonderheid van de artikelen 5bis, 7, § 1, 2° en 3°, en § 2, 10°, en 77 tot 95bis, aan schending van de rechtsregels- en beginselen, inzonderheid het beginsel van de eerbiediging van de rechten van verdediging, en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en aan kennelijke dwaling omtrent de beoordeling en aan machtsoverschrijding; dat hij betoogt dat hem een tuchtstraf wordt opgelegd waarin het statuut van het Rijkspersoneel niet voorziet en zonder dat de procedure die voor een dergelijke straf is voorgeschreven gevolgd is; dat hij aanvoert dat hij zijn rechten van verdediging niet heeft kunnen uitoefenen; dat hij betwist dat hij de rol van de administratie en die van de regering zou hebben verward; dat hij in dit opzicht het volgende aanvoert:

" ... het is onredelijk te oordelen dat de verwarring van rollen die alle samenwerking onmogelijk maakt, zou blijken uit een nota die nauwkeurig en precies is opgesteld om de Minister in te lichten over de strekking van een te treffen beslissing, een nota die opgemaakt is door de directeur-generaal van een overheidsbestuur dat omschreven wordt als "de natuurlijke adviseur van de Minister voor alles wat het strafrecht en de rechten van de mens betreft";

Overwegende dat de verwerende partij in het algemeen van oordeel is dat er een vertrouwensprobleem bestaat tussen verzoeker en het kabinet van de Minister; dat ze opmerkt dat de ambtenaren die aangewezen zijn om deel te nemen aan de vergadering van de multidisciplinaire groep internationaal optreden tegen het terrorisme de heren FLORE en LATHOWERS zijn, die beiden aangesteld zijn bij het directoraat-generaal Strafwetgeving en Rechten van de Mens, van wie de laatstgenoemde trouwens de ambtenaar is die met dit dossier belast is; dat ze benadrukt dat het dossier betreffende het Europees aanhoudingsbevel in de hoogste mate een politiek dossier is, zoals blijkt uit de problemen die er geweest zijn om met Italië hierover een akkoord te bereiken; dat ze het in dit soort van dossiers onontbeerlijk acht dat de Minister en zijn ambtenaren op dezelfde golflengte zitten; dat ze erkent dat in casu het principe "audi et alteram partem" van toepassing is, maar aanvoert dat volgens de rechtspraak van de Raad van State het vooraf horen niet vereist is in geval van spoed; dat de verwerende partij onderstreept dat er in de gegeven omstandigheden spoedeisendheid was om de omstreden beslissing te nemen,

aangezien de vergadering van de multidisciplinaire groep internationaal optreden tegen het terrorisme begon op 12 december en het moeilijk was verzoeker te horen gelet op de activiteiten van de Minister van Justitie in verband met de top van Laken;

Overwegende dat het betwiste besluit voortvloeit uit een foutieve interpretatie van de omstreden nota die ondertekend was door verzoeker; dat verzoeker immers geenszins gesteld heeft dat "de conclusies van de Europese Raad" "in geen geval redelijk (waren)", maar wel de termijnen die opgelegd waren om deze conclusies ten uitvoer te leggen; dat bovendien elk ontwerp een belangrijk politiek karakter kan hebben naargelang van het belang dat de Minister die het verdedigt eraan hecht of van de aard van de terughoudendheid die het bij zijn partners opwekt; dat deze omstandigheden de normale rol van de administratie geenszins kunnen wijzigen; dat deze haar rol vervult, niet door zich te verzetten tegen de politieke wil van de Minister, maar door diens aandacht te vestigen op de juridische problemen die de concretisering van deze wil zou kunnen doen rijzen; dat in het onderhavige geval verzoeker alleen onderstreept heeft dat de bewuste plannen problemen deden rijzen wat betreft de overeenstemming ervan met het Verdrag van Amsterdam, het Verdrag van Genève en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden; dat dergelijke bezwaren, hoe onaangenaam ze ook zijn voor de politicus van wie het bewuste ontwerp uitgaat of die het heeft verdedigd, behoren tot de essentie zelf van het administratief ambt; dat verzoeker bovendien voorstellen heeft gedaan die ertoe strekken waarborgen toe te kennen om ervoor te zorgen dat het door de Minister van Justitie verdedigde ontwerp rechtsgeldig is; dat ten slotte niet wordt aangetoond dat verzoeker tijdens internationale of interdepartementale onderhandelingen het bindend mandaat dat zijn Minister hem zou hebben gegeven niet heeft nageleefd; dat onder deze voorwaarden de beschuldiging van inmenging van de administratie in de politiek een kennelijke dwaling omtrent de beoordeling is; dat het middel onbetwistbaar ernstig is;

Overwegende dat voldaan is aan de twee voorwaarden, gesteld bij artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Geschorst wordt de tenuitvoerlegging het besluit van de Minister van Justitie van 29 november 2001 volgens hetwelk Claude DEBRULLE het departement Justitie niet meer mag vertegenwoordigen in nationale of internationale instanties.

Artikel 2.

Overeenkomstig artikel 3, § 1, tweede lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State wordt dit arrest per fax ter kennis gebracht.

Artikel 3.

De onmiddellijke tenuitvoerlegging van dit arrest wordt gelast.

Artikel 4.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op achttien december tweeduizend één door:

de Hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.